

Thứ ba CN2MV - A

THIÊN CHÚA LÀ CHA CŨ A TÔI - Tin Mừng MT 18, 12-14

SẴN NG VÀ CHIA SẴN : Đón rước Đấng Cứu Thế là đón kìa bé mọn

LỜI CHÚA: "Anh em nghĩ sao? Ai có mắt trăm con chiên mà có mắt con đi lạc, liệu không để chín mươi chín con kia trên núi mà đi tìm con chiên lạc sao? Và nếu may mà tìm được, thì Thầy báo cho anh em, ngọai i y vui mừng vì con chiên đó, hơn chín mươi chín con không báo lạc. Cũng vậy, Cha anh em, Đấng ngự trên trời, không muốn cho mắt ai trong những kẻ bé mọn này phải hỏng mắt. (C. 14)

Nếu bạn nghĩ ta đọc lại để hiểu 18 Tin Mừng theo thánh Mát-thêu, bạn nghĩ ta thầy rằng ngôn chiên lạc được tìm sau câu hỏi của các môn đồ: "Thầy a Thầy y, ai là người lạc nhất trong những kẻ lạc?" (18, 1). Đấng Giêsu không trả lời ngay mà lần lượt trả lời theo ba nhóm người sau:

1) Câu 2-5: Theo kiểu các ngôn sứ xưa, Đấng Giêsu trả lời trước hết bằng một câu chuyện ngắn: "Người đi gọi mắt em bé đần, để gọi các ông và báo: Thầy báo cho anh em: nếu anh em không trả lời nên nhớ trả em, thì chúng sẽ đổ vào những kẻ lạc" (c. 3). Qua câu chuyện này, Đấng Giêsu để lần thứ ba theo quan niệm của môn đồ. Tiếp theo, Người tiếp tục gọi thiêu mình như trả lời trước mắt Chúa Cha, môn đồ cũng phải trả nên nhớ bé như em này, thì mới là người lạc nhất trong tình yêu của Chúa Cha.

2) Câu 6-9: Vì thánh ý của Chúa Cha là muốn cho mọi người lạc lên trong tình yêu của Ngài, cho nên điểu quan trọng là phải chăm lo săn sóc những kẻ bé như này, bằng cách tránh mọi giố ng mù và mọi khinh thố ng có thể làm chúng sa ngã.

3) Câu 10-14: Ngôn chiên lạc nói đần kẻ bé mọn và giố ng mù (c. 6) hay cảm thầy báo khinh b (c. 10) và hiểu qu là đần đần xa cng đng vì cng đng không tìm vào cu c sng

cả thế hàng ngày, và gần cả nó lên trong tình yêu cả Chúa Cha. Chính ra mọi phần tử trong chúng đang đợi chờ để đón nhận thánh ý cả Chúa Cha đã muốn cho tất cả đều lên trong tình yêu cả Ngài, để không còn thấy mình xa lạ nữa, nhưng luôn luôn để đón tiếp, để tôn trọng như một nhân vật đáng trọng.

Chúng ta cũng theo dõi các môn đệ, cả khi họ đi thanh tẩy óc để cả mình. Chúng ta có luôn luôn ý thức mình phải hoạt động theo tiếng gọi cả Chúa Cha để thi hành trách nhiệm, mà Ngài đã trao phó cho chúng ta với danh nghĩa là môn đệ cả Chúa Con và là phần tử cả nước trời không?

Trong đời sống thực tế cả thế hàng ngày, chúng ta có biết tránh mọi gánh nặng, gánh nặng cho những kẻ bé nhỏ không? Có giúp chúng khám phá và lên trong tình yêu cả Chúa Cha không?

Hãy nhớ rằng Đức Giêsu đã tự mình hóa mình với những kẻ bé nhỏ: "Ai tiếp đón một em nhỏ như thế này vì danh Thầy, là tiếp đón chính Thầy" (c. 5).

J.M.R
